

бѣше пратилъ този Ангелъ хранителъ (така казвали на Златка), то не щѣхме да усѣтимъ никаква мжнотия въ заточението си

Златкиното тѣло трѣбвало да се погребее. Отъ милость къмъ нежъ, дружината не ъх погребла тукъ, а направила 2 ковчега: въ единиятъ турили Златкиното тѣло, а въ другията турили толкова пари, колкото тежѣло тѣлото ѳ. Въ ковчега, гдѣто биле паритѣ, оставили писмо, въ което било писано слѣдующето: Подаряваме паритѣ на тогози, който намѣри и погребее тѣлото въ другия ковчегъ. “Слѣдъ това простили се съ Златка, натоварили двата ковчега на единъ конъ и го пустихли да върви кждѣто щѣ. (Слѣдва).

Нашитѣ богатства.

Имаме си Князь
И храбра войска,
Будно бранѣтъ насъ,
Наш'та свобода.

Имаме поля,
Ливади, нивя,
Градини райски
С' овшки, цвѣтя.

Имаме гори
Съсѣ биетри рѣки,
Високи скали,
Доли дълбоки.

Имаме земя,
Прѣлестна е тя,
Който ъх виде,
Очуденъ биде.

гр. Златица.

М-ковъ.
